

Գևորգ ԼՄԻՆ

Այս էլ քանի անգամ

Այս էլ քանի~ անգամ ասեմ,
Որ քո սիրո ճախրին վսեմ
Կապույտ երկի~նք է հարկավոր.

Որ քո սիրտը երախտավոր
Ջու~ր ես տալիս... ապերախտին.

Որ քո բախտին
Հարկավոր է ուրի~շ ճամփա.

Որ ես ամպած
Լոկ արցո~ւնք եմ աչքիդ բերում.

Որ քո գրկում,
Բայց գերվում եմ ես ուրիշո~վ.

Որ հին հուշով,
Ես ուրիշի տո~ւն եմ գնում.

Բո~ւյն եմ դնում,
Ինչպես ծաղկած վարդենուն... բո'ւն.

Որ դու անքուն,

Չո~ւր ես անվերջ ինձ երագում.

Որ դու սարերն ի վեր վագո՛ւմ,
Իսկ ես՝ սարից ցա~ծ եմ գնում...

Էլի՞ ասեմ,
Սակայն մեկ չէ՞ _ասե~մ- չասե~մ,_

Երբ ինչքան շա՛տ եմ քեզ տանջում,
Դու այնքան շա~տ ես ինձ կանջում.

Ինչքան սրտիդ ցա~վ եմ բերում,
Դու այնքան... լա~վ ես համբուրում.

Ինչքան ասո՛ւմ,_
Այնքան շա~տ ես ինձ երագում

Ու համբույրով
Կհսա~տ թողնում իմ խոսքն Էլի...

Ինչքա~ն ասեմ քեզ... սիրելի՛ս...